वेत्रलता। अयमस्माकं चिरन्तनो मन्त्रिपुत्रो दमनको ऽव्याहतप्रवेशः। तत् प्रवेश्यतां द्वितीयमण्डलभागीति। स आह। यथावादीत् भवानिति। अथोपसृत्य दमनको निर्दिष्ट आसने पिङ्गलकं प्रणम्योपविष्टः। स तु तस्य नखकुलिशालङ्कृतं दक्षिणं पाणिमुपरिकृत्वा मानपुरःसर
५ मुवाच। अपि शिवं भवतः। कस्माच्चिराद्दृश्यसे। दमनक आह। न किञ्चिद्देवपादानामस्माभिः प्रयोजनमस्ति। परं भवतामपि प्राप्तकालं वक्तव्यं। यत उत्तममध्यमकनीयोभिरपि राज्ञां सदैव प्रयोजनं विद्यते। उक्तं च यतः।

दन्तस्य निष्कोषणकेन नित्यं कर्णस्य कण्डूयनकेन वापि।
१० तृणेन कार्यं भवतीश्वराणां किमङ्गवाग्घस्तवता नरेण ॥ ८१ ॥

तथा वयं देवपादानामन्वयागता भृत्याः। आपत्स्वपि पृष्ठानुगामिनो यद्यपि स्वमधिकारं न लभामहे। तथापि देवपादानामेतद्युक्तं न भवति। उक्तं च।

स्थानेष्वेव नियोज्यानि भृत्याश्चाभरणानि च।
१५ न हि चूडामणिः पादे प्रभावानिति बध्यते ॥ ८२ ॥

अनभिज्ञो गुणानां यो न भृत्यैरनुगम्यते।
धनाढ्यो ऽपि कुलीनो ऽपि क्रमायातो ऽपि भूपतिः ॥ ८३ ॥

तथा च। असमैः समीयमानः समैश्च परिहीयमानसत्कारः।
धुरि यो न युज्यमानस्त्रिभिरर्थपतिं त्यजति भृत्यः ॥ ८४ ॥

२० यच्चाविवेकतया राज्ञा भृत्यानुत्तमपदयोज्यान् हीनाधमस्थाने नियोजयति। ते च तत्रैव तिष्ठन्ति। स भूपतेर्दोषो न तेषां। उक्तं च।

कनकभूषणसङ्ग्रहणोचितो यदि मणिस्त्रपुणि प्रतिबध्यते।
न स विराजति न चाप्युपशोभते भवति योजयितुर्वचनीयता ॥ ८५ ॥

यच्च स्वाम्येवं वदति चिराद्दृश्यसे। तदपि श्रूयतां। तथा चोक्तं।
२५ सव्यधक्षिणयोर्यत्र विशेषो नास्ति हस्तयोः।